

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1161/2014
03.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног С.К., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног С.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 6К 1670/12 од 21.03.2014. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж 597/14 од 22.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног С.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 6К 1670/12 од 21.03.2014. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж 597/14 од 22.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 6К 1670/12 од 21.03.2014. године, окривљени С.К. оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара које је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року не плати новчану казну суд ће исту заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 64.210,00 динара као и на име судског паушала износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 3Кж 597/14 од 22.10.2014. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног С.К., а пресуда Основног суда у Лесковцу 6К. 1670/12 од 21.03.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда окривљени С.К., поднео је захтев за заштиту законитости са предлогом да се захтев усвоји и буде ослобођен од казне.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног С.К., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени С.К. захтев за заштиту законитости поднео је лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, па је његов захтев у смислу наведене законске одредбе недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.